

NIKS

II

Rotterdam

APRIL/MEI 1978

N A A R I N T E G R A T I E K I N D E R S E K S U A L I T E I T

orgaan van de NVSH Werkgroep Pedofilie

Redactie: Dr. F. Bernard
J.R. Ferguson
G. Zwerus

Redactie-adres: Postbus 6614
3002 AP ROTTERDAM

De kopij dient uiterlijk de 15e van de maand voorafgaande aan die van verschijnen in handen van de redactie te zijn.
Voor het dagelijks beleid is de redactie verantwoordelijk.
Gesigndeerde artikelen komen voor rekening van de auteurs.

ABONNEMENTEN

De abonnementsprijs (inclusief verzend- en portokosten) bedraagt f 19,75 per kalenderjaar. Dit bedrag dient overgemaakt te worden op gironummer 3436887 ten name van de penningmeester van de Landelijke Werkgroep Pedofilie, postbus 1387 te Groningen.
Vermeldt bij overschrijving s.v.p.: Abonnement NIKS 1978.

LOSSE NUMMERS

Nederland f 1,50
België Bfr 25

Losse nummers zijn o.a. verkrijgbaar bij de afdelingswerkgroepen.

CORRESPONDENTIE

Alle correspondentie over de inhoud, artikelen en ter recensie aangeboden publikaties, te zenden aan de redactie, postbus 6614, Rotterdam.

MANUSCRIPTEN

Manuscripten zende men getypt en persklaar. Gehele of gedeeltelijke overname van artikelen uit dit blad slechts toegestaan met bronvermelding.

N I K S

Rotterdam april/mei 1978

2e jaargang

nummer 11

Landelijke werkgroep tot emancipatie van oudere-jongere relaties.
Nederlandse Vereniging voor Seksuele Hervorming.

UIT DE INHOUD

BLZ

Aanbevelingen Landelijke Werkroep	169
Verslag thema-avond Zaanstreek	169
Brief van de LWGP aan de reclassering	170
Korte verklaring bij de stellingname tegen clitoridectomie en infibulatie, werkgroep pedofilie België	171
Twee verhalen, door Hans Bakker	173
Tijdschriften, door Bob Ferguson	174
Nieuws van Niks, door Alfred Aubry	177
Voor mensen en mensjes....., door T'ai-mat Sarton	181
Nieuws uit het buitenland, door Dr. F. Bernard	186

AANBEVELINGEN LANDELIJKE WERKGROEP PEDOFILIE

AAN DE AFDELINGSWERKGROEPEN

In een vergadering van 4 september 1977 heeft de landelijke werkgroep pedofilie van de N.V.S.H. een aantal besluiten genomen, die aanbevelingen aan de afdelingswerkgroepen inhouden. Aangezien verscheidene afdelingswerkgroepen niet vertegenwoordigd waren en het toch wel plezierig is een en ander ook op papier te hebben, volgen hier deze aanbevelingen, zoals ze aan de coördinatoren van de NVSH-afdelingswerkgroepen pedofilie zijn toegezonden. Het is natuurlijk best mogelijk dat een deel van de aanbevelingen al uitgevoerd is of wordt in bepaalde afdelingswerkgroepen. In dat geval: des te beter.

1. Bij hulpverlening aan mensen die met justitie, politie, kinderbescherming te maken krijgen: leg hierover dossiers aan ter samenstelling van een "zwartboek" (in termen van: wie ondernam welke stap, hoe reageerden de autoriteiten en hoe werd dat beantwoord).
2. Intensiveer het contact met het NVSH-vormingswerk in je plaats of regio, wissel informatie uit, praat over werkwijze en doelen, probeer samen sociale sleutelgroepen te benaderen.
3. Onderzoek samen met het NVSH-vormingswerk ook mogelijkheden tot coördinatie en samenwerking met andere soorten van vormingswerk zoals van COC, Rutgersstichting, MVM, PSVG, Bureaus voor Levens- en Gezinsvragen.
4. Zoek naar leden van de afdelingswerkgroep en van het vormingswerk die bij elkaars activiteiten stage willen lopen t.b.v. gericht vormingswerk.
5. Inventariseer welke afdelingswerkgroep-leden bereid zijn als doorverwijsadres op te treden voor de NVSH telefonische hulpdienst.

Wat punt 5 betreft ontvingen we graag spoedig namen en telefoonnummers; betreffende de overige punten hopen we op wat langere termijn, liefst schriftelijk, verslag te ontvangen.

Namens het dagelijks bestuur, dat jullie veel succes toewenst,

Gorrit Goslinga,
secretaris-beleid.

VERSLAG THEMA-AVOND ZAANSTREEK

overgenomen uit het infoblad van de NVSH-Zaanstreek

Op uitnodiging van de afdeling verzorgde de werkgroep pedofilie van de NVSH-Amsterdam op 10 maart 1978 een thema-avond in ons pand over pedofilie. Na de opening werd aan de ca. 20 belangstellenden de vraag gesteld wat hun eerste gedachten waren bij het woord "pedofilie", hetgeen het volgende opleverde:

- 1 moeilijk woord
- 2 kinderlokker, met als verduidelijking "De man met de zwarte jas en pepermuntjes"
- 3 seks met kinderen
- 4 hokjes kreërend
- 5 initiatief van kinderen
- 6 ongelijkwaardigheid
- 7 verouderde wetgeving

In eerste instantie nogal negatieve begrippen en gedachten.

In de hieropvolgende discussie komt naar voren dat het voor veel ouders iets heeft van gevoelsmatig bedreigend, onzeker; dat de oudere-jongere relatie iets heeft van ongelijke strijd van het kind dat geen nee kan zeggen of verweer zou hebben, en dus gemanipuleerd zou worden. Ook angst voor aanranden kwam naar voren, zij het dat de weerbaarheid van het kind afhankelijk zou zijn van opvoeding.

Op een vraag wat kinderen in deze relatie beleven werd een bandje gedraaid van een interview met een 14-jarige jongen die het als een positieve maar toch wel tijdelijke relatie zag, althans wat seks betreft.

In de pauze werd gevraagd: waarom is iemand pedofiel? De vraag werd beantwoord met: waarom is iemand heterofiel, en dat was ook niet te beredeneren.

Bij de evaluatie van de avond tegen 11.30 werd door de aanwezigen o.a. gezegd:

"Ik ben er voor open gaan staan".

"Nu ik er over denk, dat er bij vele manieren van liefde nog een is, die ook eerlijk en oprecht kan zijn..."

"...Er even anders tegenover zijn gaan staan en dat moet nog rijpen".

BRIEF VAN DE LANDELIJKE WERKGROEP
AAN DE RECLASSERING

Op 18 november 1977 werd door de Landelijke Werkgroep Pedofilie van de NVSH aan alle reclasseringseenheden in Nederland een brief verstuurd over het onderwerp "samenwerkingscontacten tbv. vervolgden zedelijkheidsparagraaf". De tekst van deze brief wordt hier afgedrukt:

Beste mensen,

Al geruime tijd bezinnen wij ons op de mogelijkheid, stelselmatig deel te nemen aan de begeleiding van mensen die vervolgd worden in zedenzaken waarbij minderjarigen zijn betrokken. Wij menen dat wij in deze gevallen twee specifieke taken hebben. Ten eerste kunnen wij gespreks- en ontmoetingsgelegenheid bieden met mensen die de onderhavige problematiek kennen, niet zelden vanuit eigen ervaring. Ten tweede is er de principiële kant: wij zijn van oordeel dat seksuele omgang met minderjarigen niet in het strafrecht thuishoort. Voor de argumentering daartoe verwijzen wij naar bijgaande folders.

Wij willen, met medewerking van u en de betreffende cliënten, bij elke officier van justitie die zo'n zaak krijgt toegewezen aandringen op seponeren. Deze aandrang zal worden uitgeoefend middels - zo mogelijk - een gesprek of een standaardbrief, die dan mee ondertekend zal worden door enkele organisaties die in deze ons standpunt delen. Vermoedelijk zullen dit zijn: Coornhertliga, Bond van Wetsovertreders, Nederlandse Federatie Jeugd- en Jongerenwerk, COC, Stichting Vrije Relatierechten, Humanistisch Verbond, Rooie Vrouwen, Omroeppastoraat Hilversum.

Wij zullen om seponeren vragen door te stellen dat vervolgen hier tot onrecht leidt: dus bewust geen verzoek om een genadig gebaar.

Concreet vragen wij van de reclassering het volgende bij elke begeleiding van een zaak op grond van wat men noemt 'ontucht met een minderjarige':

- 1^e. De cliënt te informeren over ons bestaan en onze mogelijkheden tot steun, bijvoorbeeld door een exemplaar van een van onze folders;
- 2^e. Aan de cliënt ons aanbod voor te leggen, een principiële verzoek tot seponeren bij de officier te deponeren;
- 3^e. Indien de cliënt positief reageert op (een van) beide punten hierboven, samen met hem/haar contact op te nemen met onze dichtstbijzijnde afdelingswerkgroep of met ons landelijk adres.

De adreslijst op een van beide folders dient als volgt te worden bijgewerkt: de adressen te Den Bosch en Nijmegen zijn momenteel niet beschikbaar voor

begeleiding. Het adres te Eefde dient te worden vervangen door: Postbus 692, Deventer. Een nieuw adres is er te Venlo: Ginkelstraat 1. Voor de reclasseringseenheden die al met ons samenwerken bevat deze circulaire gedeeltelijk oud nieuws. Wij hopen dat de samenwerking met deze meer planmatige opzet (nog) effectiever wordt dan nu het geval is. Behalve de hierboven gememoreerde folders, waarvan de een mikt op een 'verontrust', de ander op een 'meedenkend' publiek, gaat als bijlage bij een brief van de Algemene Reclasseringsvereniging aan ons, die in dit verband voor zichzelf spreekt. Uit het voorafgaande mag blijken dat wij met de gestelde voorwaarden van harte en volledig instemmen. Met vriendelijke groet en hopen op een vruchtbare samenwerking, namens voormelde landelijke werkgroep,

(was getekend)

Drs. Gorrit T.A. Goslinga,
secretaris-beleid.

KORTE VERKLARING BIJ DE STELLINGNAME
TEGEN CLITORIDECTOMIE EN INFIBULATIE
van de Studiegroep Pedofilie België.

tekst: Paul Dirckx

Clitoridectomie bestaat erin dat de clitoris wordt verwijderd. Infibulatie is hetzelfde, maar hierbij worden ook nog de grote schaamlippen dichtgenaaid. De ingreep gebeurt op kinderen en wordt op de meest wrede wijzen toegepast. Het kind lijdt onder verschrikkelijke pijnen en niet zelden heeft de ingreep de dood tot gevolg. Hierbij zijn de doodsoorzaken meestal bloedingen en bacteriologische infectie gezien de onhygiënische omstandigheden waarin de ingreep meestal gebeurt. De ingreep vindt meestal in landen buiten Europa plaats en wordt uitgevoerd om redenen van cultuur, traditie of om andere, vage en niet te omschrijven redenen.

Opgemerkt dient te worden dat de ingreep definitief is. Het betrokken meisje kan nooit meer van haar seksuele vermogens 'genieten' en bij infibulatie wordt seks tot een zeer pijnlijk, haast sadistisch gebeuren. Sommige rituelen eindigen immers niet met de infibulatie als zodanig maar worden voortgezet door het weder-openscheuren van de vagina bij de eerste huwelijksnacht enz ...

De ingreep geschiedt tegen de wil van de kinderen in. Niettegenstaande wordt zij nog steeds volop toegepast. De plaatselijke bevolking en in het bijzonder oudere vrouwen zijn niet zelden erg op deze rituelen gesteld. Voor zover het bij de plaatselijke bevolking bespreekbaar is, kan men slechts een fanatieke, met taboe's en vooroordelen overladen argumentatie terugvinden. Van motivatie kan geen sprake zijn. De mentaliteit is ongeveer te vergelijken met die rond het huwelijk of het moederschap in West-Europa.

Toch begint vooral in de steden verzet te rijzen. Ook de kerk heeft in het verleden vele pogingen ondernomen deze praktijken uit te roeien, hoewel om andere redenen dan die van het vrijwaren van het seksuele leven.

Niettegenstaande is verzet zeer moeilijk. Velen van de hedendaagse ouders die weigeren hun kind te laten besnijden zien zich geplaatst tegenover een sterke socio-psychologische druk. Geweld wordt regelmatig angewend om ouders toch te dwingen hun kind te laten besnijden. Men is daarbij niet vies van laag bij de grondse praktijken. Zo gebeurt het wel eens dat het kind door oudere tantes ontvoerd wordt om besneden enkele dagen later aan de ouders terug bezorgd te worden.

Daar waar deze praktijken werden uitgeroeid worden zij door hedendaagse staatshoofden, waaronder Nyererè, onder het mom van Afrikaanse traditie wederingevoerd. Gelukkig komt internationaal een verzetsbeweging op gang die geconcentreerd is en gecoördineerd wordt vanuit New York. Zij beoogt vooral het in de publiciteit brengen van deze praktijken alsmede het voeren van handtekeningen-acties en dergelijke, ten einde politieke druk uit te oefenen om also een einde aan deze onmenselijke praktijken te stellen.

Naar aanleiding van het verschijnen van een brochure dienaangaande door Dolle Mina Amsterdam is dit thema binnen het interesseveld van de Belgische Studiegroep Pedofilie gevallen. De studiegroep, dewelke aanvankelijk gestart is vanuit de als problematisch ervaren erotische component in de oudere-jongere relaties heeft immers sindsdien haar interessegebied aanzienlijk verruimd. Zij ziet seksualiteit en erotiek als het absoluut recht van ieder individu en is begaan met het lot van het kind in het bijzonder. Gezien echter de huidige situatie stelt zij zich de emancipatie van de mens en die van het kind in het bijzonder ten doel. Zij doet dit op diverse wijzen.

Gezien clittoridectomie en infibulatie niet alleen het recht op seksualiteit van het kind, maar van de vrouw in haar geheel ontzegt en bovendien een agressieve, ongemotiveerde ingreep behelst, ziet de studiegroep zich genoodzaakt principieel stelling te nemen en bovendien in de mate van haar mogelijkheden actie te voeren, of behulpzaam te zijn bij acties die tot doel hebben dit kwaad uit te roeien.

Wij menen het recht te hebben ons zagezegd 'te bemoeien' met culturen, zo deze culturen repressief zijn. Het gaat hier niet om zomaar wat objectieve waarden, maar om waarden met een historisch perspectief. Een cultuur of een component van een cultuur dewelke op agressieve wijze het recht op vrijheid, genot en geluk van haar leden ontzegt is in wezen repressief. In het belang van de voortschrijdende beschaving heiligen slechts die middelen hun doel die zich in wezen niet paradoxaal tegenover hun doel opstellen, en die ten allen tijde kwantitatief berekenbaar zijn en zich nooit aan een kritische toetsing onttrekken op dogmatische of irrationele gronden. Zie overeenkomstig de politieke opstellen "repressieve tolerantie" en "ethiek en revolutie" van Herbert Marcuse, dewelke de studiegroep volledig onderschrijft.

Praktijken als deze kennen geen motivering en de enige motivering die kan gevonden worden is helaas die van de onderdrukking. De vrouw volgzzaam aan de man, de man volgzzaam aan het systeem. De studiegroep staat volledig intolerant tegenover deze praktijken en tegenover de instellingen die deze toepassen, handhaven, dan wel stilzwijgend laten gebeuren, wat eigenlijk hetzelfde is. Zij is solidair met ieder kind waar ook ter wereld en wil het daarom opnemen voor de rechten van het kind. De studiegroep is verantwoordigd over de wijzen, maar vooral over het doel van deze praktijken, en dat er weer eens kinderen bij betrokken zijn is een reden te meer tot waakzaamheid. Daarom doet zij een oproep aan haar Nederlandse collega's haar voorbeeld te volgen.

Laten wij afronden met de scheppingsmythe van de Dogon in Mali, waarmee de brochure van Dolle Mina begint:

"De god Amma van de Dogon, de onzichtbare, de schepper die al het leven geschapen heeft, heeft eerst de aarde gemaakt.

Toen was de aarde zijn vrouw. Hij sliep met haar. Doch het was niet goed. Deze eerste scheppingsdaad liep verkeerd.

Het lid van Amma stiet tegen het lid van de vrouw, haar clitoris, de termætheuvel die uit de aarde oprijst.

Amma scheurde de heuvel uit en besneed zo de vrouw, en de aarde werd volgzzaam aan haar heer."

TWEE VERHALEN door Hans Bakker

woensdag 5 mei

Het jonge leventje

Het was buiten warm weer en ik was al vroeg wakker, het liep tegen half negen en ik hoorde de kinderen naar school gaan. 's Middags zouden we met de jongens naar het paardekerkhof gaan, maar ik had ook gemerkt dat er onder de jongens belangstelling bestond in "bikkeltikken" dus als we tijd over hadden zouden we daarin wedstrijden kunnen houden. Ik ging naar buiten om te zien of ik Gerhard op het schoolplein zag dan kon ik hem zeggen dat hij bikkels mee moest nemen, maar Gerhard zag ik niet, Robertje wel en ik gaf hem de boodschap voor Gerhard.

Toen ik de straat weer inliep zag ik kleine Marco van drie op het gras spelen. Plotseling zie ik een rode bal de straat op rollen en gelijktijdig een gele auto met volle vaart de straat in rijden en gelijk kwam Marco tussen de geparkeerde auto's de straat op rennen ...

"Blijf daar, Marco ... blijf daar Marco !!!" riep ik angstig!

De auto remde af en Marco hield z'n vaart in ...

Ik tikte tegen mijn pet en dankte de chauffeur, die Marco niet gezien had, maar op mijn roepen reageerde. Ik liep naar Marco toe en zei dat hij niet op de grote straat mocht komen en op het gras moest blijven met de bal en dat hij mijn vriend was.

Ik liep de straat weer over en sloeg een kruis en dankte God !!!

Marco's moeder stond voor een geopend venster en had het hele gebeuren gadegeslagen ... "Hij heeft wel een goede beschermengel!" zei ze tegen me, en ik lachte tegen haar !!!

Ja, ik kon lachen, want hoe vreselijk was het geweest als dat kleine joch onder de auto gelopen was, laat ik daar maar niet aan denken.

Want Marco en ik zijn twee goede vrienden van elkaar !!!

vrijdag 7 mei

Het kleine jochie

Mijn ouders waren niet thuis en ik fietste de straat uit. Twee vrouwen stonden bij een lichtblauwe volkswagen met elkaar te praten, in de geopende deur stond een klein jochie van een jaar of drie in zijn korte broekje. Hij was een wat donker typetje, plots riep hij "Kijk moeder, die meneer is heel lief voor mij!" Zijn moeder hoorde hem niet en nogmaals riep hij zijn moeder toe "kijk dan ... die meneer is heel lief voor mij" en daarbij wees hij op mij. Ik groette hem door mijn hand tegen hem op te steken en ook zijn handje ging omhoog en zei "daaag!" Voor ik om de hoek verdween wierp ik hem een handkusje toe, ook hij plaatste heel lief zijn handje voor zijn mond met gesloten vingers en wierp op zijn beurt mij een handkusje toe. Toen verdween ik uit zijn gezicht me afvragend waar het knaapje mij van herkend had, want ik kan mij niets over een eerdere ontmoeting herinneren, misschien dat ik hem eens geholpen heb ergens mee. Ik weet het echt niet meer, misschien werd hij geplaagd of hielp ik hem bij het oversteken. In ieder geval houden we van elkaar wat de oorzaak ook is geweest en de hele dag was weer goed voor mij door "het kleine jochie"!

TIJDSCHRIFTEN
door Bob Ferguson

Zowel de Haagse Post als Margriet besteedden onlangs aandacht aan Pedofilie, beide op een serieuze en zeker niet ongunstige toon.

HAAGSE POST nr 11 van 18 maart '78 kondigt het hoofdartikel "De Pedofielen", geschreven door Michiel Berkel, op de voorpagina aan met een foto van het bekende blauwe bordje "voetpad". In gesprekken met een aantal volwassenen en kinderen komen de meeste zaken aan de orde: hoe denken de ouders erover, wat vindt de maatschappij, wat ervaart een pedofiel persoonlijk en wat ervaart het kind, de ongelijkheid in pedofiele verhoudingen, mogelijke schade aan het kind.

De afdelingswerkgroep pedofilie van de NVSH, waar een aantal van deze gesprekken plaatsvond, heeft een opvallende indruk achter gelaten:

"Tegen de pui van het smalle huis staan fietsen met hoge sturen en lage versierde zadels in de zon. Plakplaatjes op de kettingkast. Binnen, in de woonkamer, zitten mannen met jongetjes op de bank, op elkaars schoot of op de knie. De armen om elkaar heen, hoofden tegen de borst."

In een aantal gesprekken komen leuke uitspraken naar voren:

"We kunnen goed met elkaar praten. Ik vind het fijn om bij hem te zijn. Ik voel me bij hem thuis. Hij streelt me. Mijn ouders doen dat niet. Als ik verdrietig ben dan zegt-ie kom maar lekker bij me. Hij troost je. Geeft je een zoen. Wat je thuis niet kunt zeggen, dat kun je bij hem wel."

"De eerste keer dat we met elkaar vreeën, dat was wel een beetje vreemd. Ik dacht: Hoe kan dat nou eigenlijk? Maar het was prettig en van lieverlee werd het een gewoonte...Als ik geen zin heb dan doe ik het gewoon niet en dan houdt hij ook vanzelf op."

"Ik loop dertig procent kans dat ik gepakt word, dat schat ik gewoon. Je leeft met een risico. Je hebt het ingecalculeerd. Je kunt niet anders. Ik ben als pedofiel geboren. Ik heb nooit andere gevoelens gekend."

"Wat voor voorstelling heb je daar nou van? Wat denk je dat ik met kinderen doe? Er overheen rag? Ze verkracht? Ze vermoordt? Ik kus ze. Ze kussen mij. Ik streel ze, ze strelen mij. Als we zin hebben masturberen we samen, maar soms komt dat in onze relatie wekenlang niet voor. Dan overheerst ons platonisch contact. Nee, ik kan geen enkel bewijs vinden voor de nadelige gevolgen voor zo'n kind."

"Ja, in veler ogen zal ik wel een ontaarde moeder wezen. Maar het kan me niet schelen. Ik doe het toch. Kijk, ik moedig niks aan en ik verbied niks. Ik laat het aan het kind over. (...) Wat er op seksueel gebied tussen hen gebeurt, daar weet ik niets van. Dat heb ik ook nooit gevraagd. Eerlijk gezegd hoef ik het ook helemaal niet te weten. Maar als het gebeurt geloof ik dat het alleen maar een groot voordeel is dat die jongen zo iemand heeft om hem daarin te leiden. Voor mij is dit een natuurlijke gang van zaken. Als het berust op een basis van warmte en vriendschap dan kan het toch niet fout zijn? (...) Ik geloof dat je als ouder de plicht hebt om je kinderen seksueel rijp te maken. Het is geen schande als je als vader een erectie krijgt wanneer die met zijn dochter speelt, maar daar kan ik beter helemaal mijn mond over houden want dat is incest en dat is nog een veel groter taboe."

In MARGRIET nr 8 van 24 februari '78 gaat Rogier van Aerde in op reacties op een lezersbrief die een jaar geleden werd geplaatst. Het artikel "De kindervriend" heeft als ondertitel "Over zulke dingen moet je proberen te praten met je kind ... én met elkaar". De nadruk valt op de onnodige verwarring en angst die uit de benauwende taboesfeer voortkomt. Angst en verwarring vooral voor kinderen die altijd ver van het 'vieze' onderwerp seks zijn gehouden, er met hun ouders niet over durven praten, en zich pijnlijk veroordeeld weten wanneer ze het toch doen.

Ook uit Margriet-artikel een paar citaten:

"De meeste mensen voelen zich aangetrokken tot kinderen. Ze hebben in meer of mindere mate de neiging om - zeker tegen de kleintjes - te lachen of te praten, of ze even te aaien. Menig kind nodigt daartoe ook duidelijk uit; het heeft er behoefte aan."

"Alle deskundigen zijn het erover eens dat de nadelige gevolgen voor een kind hoofdzakelijk door zijn opvoedingsmilieu bepaald worden. En dat wordt in tientallen brieven overduidelijk aangetoond. Nog altijd menen vele ouders hun kind te beschermen door het ver van alle seks te houden, maar ze maken het alleen minder weerbaar. Want dat kind heeft, hoe argeloos en onschuldig ook, van jongsaf seksuele gevoelens en belangstelling. Maar het leert vaak dat dit verboden is. Soms wordt dat met zoveel woorden gezegd, soms begrijpt het uit ouderlijk gedrag dat dit taboe is. En dat wordt er zo diep ingeprent dat menig kind, als er iets gebeurd is, niets durft te zeggen."

"Seks met kinderen heeft allerlei vormen: van liefkozing en spel tot geweld en verkrachting. Van kinderverlangen en uitlokken tot misbruikt worden. Van blij maken tot angst aanjagen en terroriseren. Er zijn goedbedoelende pedofielen en er zijn gestoorde of verknipte mensen. Er zijn vormen bij waarvan we minder zouden moeten schrikken en situaties die we nooit kunnen toelaten. Onze eerste verantwoordelijkheid geldt daarbij onze kinderen. Hoe kunnen we die beter beschermen? Allereerst door erover te durven nadenken en te praten, ook met de kinderen. (...) Maar bovenal: wanneer er iets gebeurd is, bedwing dan uw emoties en gebruik uw verstand. Daar heeft uw kind recht op. Zeg of doe niets overijds. Vraag deskundige hulp waar die nodig is. Maar laat uw kind al meteen voelen, dat u het niet veroordeelt en nooit laat vallen."

**DRIENTWINTIGSTE BRIEF
AAN DE OUDE SCHRIJVER SALVADOR**

Jonge vriendschap

Amsterdam, dinsdag 12 november 1974.

Op de Baarsjesweg sloegen we een arm om elkaars middel.

Zo liepen we verder naar huis.

"Vrienden," zie Marcel.

Ik voelde zijn ranke, meegaande lijfje.

Ik lette niet meer op de mensen.

Astère.

(uit: Astère Michel Dhondt, "De vruchten van het veld". De Bezige Bij, Amsterdam 1977.)

In het tijdschrift PANORAMA loopt een serie "EROTIEK VAN A TOT Z".
In nummer 11 van 17 maart 1978 vinden we bijvoorbeeld:

NISSO

Nederlands Instituut voor Sociaal Sexuologisch Onderzoek; een gezamenlijke stichting van zeven organisaties op het terrein van de geestelijke volksgezondheid (Nationaal Centrum voor Geestelijke Volksgezondheid, Nationale Raad voor Maatschappelijk Welzijn, Rutgers Stichting, Nederlandse Vereniging voor Sexuele Hervorming, Protestantse Stichting ter Bevordering van Verantwoorde Gezinsvorming, Stichting Samenwerkende Landelijke Centrale Organen voor Wijk, Buurt- en Clubhuiswerk en de Nationale Kruisvereniging). Het instituut, gevestigd in Zeist, wordt volledig gefinancierd door het ministerie van volksgezondheid en milieuhygiëne. Het NISSO verzamelt documentatie, stimuleert en verricht onderzoek op het terrein van de seksualiteit en de seksuele opvoeding. Het werd in 1969 opgericht en begon zijn werk met een onderzoek naar het effect van de voorlichtingsfilm van Oswald Kolle: "Das Wunder der Liebe". Het NISSO stelt alle verzamelde gegevens ter beschikking van instellingen, organisaties of overheidsorganen die om wetenschappelijke of praktische redenen belangstelling hebben voor de ontwikkelingen in de seksualiteit of die zich bezighouden met hulpverlening.

NYMFOFILIE

Van het Griekse nympe = jonge vrouw en philein = liefhebben; de seksuele begeerte van mannen voor meisjes die nog niet in de puberteit zijn of daar althans geen uiterlijke kenmerken van vertonen. Een nimfofiele man bekommert zich minder om de leeftijd van een meisje dan om haar lichamelijke onrijpheid, zich kenmerkend door spaarzame schaambeharing en kinderlijke borsten. De opvatting dat nimfofielen geweld gebruiken om hun doel te bereiken, is onjuist. Een dergelijke man is meestal een zeer gevoelig type, dat zich aangetrokken voelt tot meisjes die lichamelijk nog onontwikkeld, doch wel vroegrijp zijn. Veel meisjes van 11, 12 jaar komen mannen tegemoet, wanneer zij hun seksuele belangstelling opmerken. Het is evenmin zo, dat een nimfofiel uitsluitend betrekkingen met jonge meisjes aanknoopt. Er zijn voorbeelden bekend van gehuwde mannen, met kinderen, die aan hun nimfofiele neigingen geen weerstand kunnen bieden. Overigens is het aanknopen van seksuele betrekkingen met dergelijke jonge meisjes strafbaar.

MURIA

Een oud volk in het zuiden van de Indiase staat Madhya Pradesh, dat traditiegetrouw aan zijn kinderen een grote seksuele vrijheid toekent, die door sociologen weleens als de gezondste opvoedingsmethode ter wereld is aangeduid. Zodra Muria-kinderen een jaar of vijf, zes zijn, verlaten zij het ouderlijk huis om hun intrek te nemen in het "ghotul", het huis der kinderen. Een dergelijk huis, waarvan er in elk dorp een is, bestaat uit een grote slaapruijnte en wat kleinere hutten. De gemeenschap wordt geleid door een oudere jongen, de "divan", een meisje, de "belosa", wier voornaamste taak het is elke avond voor het slapen gaan te bepalen welke partner een ieder krijgt. Vaste regel is dat geen paartje langer dan drie nachten in elkaars armen mag slapen. Niemand mag een partner, ook al vindt men die afstotelijk of onsympathiek, onaardig behandelen. Daardoor wordt absolute gelijkheid bereikt. Op alle overtredingen van de regels staan straffen. Niemand is overigens gedwongen om van wederzijdse tederheid over te gaan op seksuele gemeenschap. Paartjes die daaraan toe zijn, kunnen zich desnoods afzonderen in aparte slaapruijnten. Volgens onderzoekers heeft deze wijze van omgang geen abnormaal groot aantal ongewenste zwangerschappen tot gevolg. Een waarneembaar gevolg is wel dat veel Muria-kinderen, die door hun ouders reeds op jeugdige leeftijd worden uitgehuwelijkt, later scheiden om zich een partner te kiezen die zij in het "ghotul" hebben leren kennen.

NIEUWS VAN NIKS door Alfred Aubry

In het januarinumnummer van DELIKT EN DELINKWENT heeft op pag. 6 - 19 een belangwekkend artikel van Dr. E. Brongersma de aandacht van de rechterlijke macht gevestigd op "De betekenis van 'ontucht' bij zedenmisdrijven met kinderen". Het gaat hier niet om de woordbetekenis, zoals de titel zou kunnen doen vermoeden, maar om het feit dat er niet gesproken kan worden van "ontucht". Vandaar de aanhalingstekens in de titel. Het artikel gaat niet over leeftijds grenzen, puberteit of pedosexualiteit en is alleszins de lectuur waard.

DE WET KENT GRENZEN, DE LIEFDE NIET : Een uitgave over pedofilie door de Landelijke Werkgroep van de NVSH, januari 1978 is uiterlijk goed verzorgd en ook inwendig een stap in de goede richting, maar nog voor verbetering vatbaar. Waarom - na Pedofilie en Samenleving - nog allerlei artikelen in kopie afgebeeld en geen eigen inbreng buiten de inleiding?

KINDERSEKSUALITEIT, PEDOFILIE EN STRAFRECHT van Dr. F. Bernard dreigt een onverbiddelijke bestseller te worden. Dit artikel was in 1976 verschenen (in een uitgebreider vorm) in "Pedofilie en Samenleving". Een Engelse samenvatting ervan verscheen in MagPie in Engeland; een Duitse versie was opgenomen in "Sexualmedizin" 6:10 1977, p.847-849. Wij kennen het artikel uit NIKS 6 van juli 1977. In januari 1978 zijn we verrast door een herpublicatie van de Duitse tekst in "Gay Journal". Tenslotte verscheen een 'officiële' Nederlandse uitgave in "Medisch Contact" van 24 maart 1978.

de GELOOF-HOOP-& LIEFDESHOW door Wim Neijman ging in de lucht met beeld en woord over verliefdheid. Ook kinderseksualiteit kwam hierbij goed over het voetlicht. De pers reageerde op dit alles lichtelijk geamuseerd, maar niet verontrust. De uitzending vond plaats op 6 januari 1978.

als het is doorgedaan: De LEUVENSE STUDENTENWERKGROEP HOMOFILIE (L.S.W.H.) zou op dinsdag 10 januari 1978 een gespreksavond hebben gehad met de Werkgroep Pedofilie (de Belgische wel te verstaan).

HUGO CLAUS, van wie enkele jaren terug nog de mededeling werd gedaan dat hij een etalage bij Atheneum wilde inrichten met Lolita-tijdschriften meldt in Vrij Nederland van 14 januari 1978 dat hij geheel over deze voorkeur voor rond-de-zestienjarige kleine donkere meiden heen is geraakt.

POLANSKI's voorkeur voor een rijkelijk overrijpe dertienjarige juffrouw heeft de Nederlandse pers meer in beweging gebracht dan het feit dat momenteel in Amerika en in Engeland een ware heksenjacht tegen pedofielen is losgebroken. Zo kunnen we hem stap voor stap volgen en de lezers van NIKS als oud nieuws vertellen dat hij op 3 februari 1978 naar het vasteland is gevlucht om te ontkomen aan de mogelijkheid tot 50 jaar gevangenisstraf op te lopen... Hoe kán het nou, dat de Amerikaanse justitie hem de gelegenheid bood te ontvluchten? Hij schijnt er een film over te willen maken.

Na het lawaai rond de Engelse congressen in de afgelopen herfst is het stil geworden in Nederland. De pers heeft het niet vermeldenswaard gevonden - voor zover mijn oog reikt - om aandacht te schenken aan de werkelijk ontstellende hysterie die in de Amerikaanse en Engelse pers is losgebroken over pedofilie. Een gelukkig teken, en daarbij een betreurenswaardig feit. Wie wil zien hoe een minderheid in de knel kan worden gebracht door heksenjacht kan nu een subliem specimen daarvan zien. Generaliseringsen; ongefundeerde verdachtmakingen, bangmakerij, vertekening van de werkelijkheid, overdrijvingen, dit alles is onderdeel van een oorlog tegen een minderheid waarvoor niemand durft op te komen.

In februari is in Engeland de "Townsend-wet" door het lagerhuis aangenomen en zal weldra kracht van wet hebben. Ouders zullen er rekening mee moeten houden dat zij nun kind in het vervolg alleen nog maar met een broekje en voor de rest "decent" mogen fotograferen, tekenen, schilderen, etc. De tijd van Victoria was toleranter. We zijn terug in de jaren dertig. De argumenten tegen "kiddyporno" zijn dusdanig dat het onbegonnen werk is ze te trachten te weerleggen. Zelfs de TIMES van 9 februari schrikt er niet voor terug om de nauwelijks twintig tijdschrift-nummers meisjespedofilie en de tien tijdschrift-nummers jongetjespedofilie die heel Europa per jaar oplevert - ik weet dit - (en waarvan de verkoop in Engeland totaal uitgesloten was, zodat de ondertoonbankverkoop van beroerde roofdrukken rendabel was - als je tenminste wist waar het te krijgen zou kunnen zijn), op te blazen tot buitennormale proporties. Engeland was al puriteins. Nu wordt het gezuiverd. De pedofielen hebben dit aan den lijve gevoeld.

Eén uit velen... In januari 1978 is, enkele uren nadat hij voor de rechter moest verschijnen wegens ontucht met een minderjarige, Alan Doggett - de oprichter van The London Boy's Choir - omgekomen. Hij gooide zich voor een sneltrein. De politie had zich voorgenomen elk van de 1000 zangertjes van het koor te verhoren, maar heeft nu toegegeven dat de dood van Dogget dit overbodig maakt...

Prof. De Batselier uit Leuven wordt met ontslag bedreigd wegens het onbevoegd uitoefenen van de geneeskunst. Studenten van de Universiteit van Leuven hebben het voor hem (geen arts) opgenomen.

Op 20 februari 1978 hield de werkgroep pedofilie een voorlichtingsavond ten behoeve van het onderwijzend personeel van de Rotterdamse basisscholen, onder leiding van Ds. A. Klammer. Aldus SEKSTANT van februari 1978.

Er is nogal wat aandacht geschonken aan het aftreden van Wethouder F.W. Kraaijeveld uit Dordrecht, die een relatie was aangegaan met een vriend die (ook) pedofiel was. Reden van aftreden: de zoon van 12 van deze ex-wethouder was aan de moeder toegewezen vanwege dat pedofiel-zijn van de vriend. De landelijke pers en Nieuwe Revue hadden het er druk mee. In dit verband vraag je je toch af wat de gevolgen voor het kind zijn bij zo'n touwtrekkerij... gelukkig geen gerel verder.

LA VIE DEVANT SOI verfilmt prachtig de roman van Emile Ajar, met Simone Signoret in de hoofdrol en de veertienjarige Momo als laatste pleegzoontje.

In ARCADIE van maart 1978 (nr. 291) heeft Arnaud Dingril een artikel "Pédophilie sans honte" ("pedofilie zonder schaamte"): opnieuw een bewijs dat de verwarring van terminologie verbijsterend is. Het artikel bepleit leeftijdsverlaging tot --- vijftien jaar en spreekt over liefde voor adolescenten.

In het Algemeen Dagblad van 9 maart geeft R.C. Groen in een ingezonden brief een reactie op een positieve brief over pedofilie die al eerder in dat blad was ingezonden. Wie schrijft de redactie even en zendt een kopie van die voorgaande brief? Goed zo Groen.

De TIMES van 13 maart 1978 meldt over een middel om seksimpulsen laag te houden van Seksuele Misdadigers en schrijft ook over de Bisschop van Chichester, die aandringt op meer besteding om onze kinderen te beschermen, zodat **de schatjes kunnen opgroeien zoals God het wil ...**

Op 15 maart 1978 meldt de Leeuwarder Krant (gratis verspreiding) Huis aan Huis onder het kopje "Bescherm de jeugd" dat de gemeentepolitie van Leeuwarden ouders en verzorgers erop wil attenderen dat ze de jeugd moeten beschermen. De maatregelen zijn te welbekend om ze hier te herhalen.

Op 16 maart 1978 had de Haagse Post een omslag zoals nog nimmer getoond is: het bekende "kinderlokkebordje" met in (grote) letters ook al in spookwit: DE PEDOFIELEN. De inhoud was aantrekkelijker dan de inhoudsopgave over baard in de keel en jeugdpuistjes. Hé, zijn dat nou ook pedofielen?

Een ontzettende ervaring heet het in het bijblad van Vrij Nederland d.d. 24 december 1977. Het zou mij bevreemd hebben wanneer pedofiel-negatieve verhalen hieraan hadden ontbroken. Ze waren er dus wel, maar eigenlijk heel goed. Het aardigste is de ontzettende jeugdervaring in tekening door Theo van den Boogaard. Nu wachten op de leukste ervaringen ...

Helaas hebben de statistieken het gelijk weer aan hun zijde. We zijn weer op het statistisch gegeven van één kindermoord per jaar ...

Accent van 18 maart 1978 heeft het over incest en tekent aan: "het paradoxale is dat de schade, die het kind lijdt, soms meer wordt veroorzaakt door het gedoe ná de ontdekking van de relatie dan door de verhouding zelf". Het artikel citeert tenslotte "dat alle therapeuten het erover eens zijn dat tussenkomst van de politie zo mogelijk moet worden vermeden".

Margriet van 23 september 1977 meldde op de keerzijde van het vooromslag het verschijnen van een reeks artikelen van Heleen Crul, die onder de titel "Kijk op kinderen" zal verschijnen. Ook 'stelen', 'met vreemde mannen meegaan' en 'vieze spelletjes' zullen de aandacht krijgen. We zijn nog niet in staat geweest daarvan een bevestiging aan te treffen.

MagPie van maart 1978 geeft een samenvatting van "Pedofielen en kinderlokke" van Dr. E. Brongersma.

Sekstant van april 1978 heeft een goed omslag met kleine schoenen naast grote schoenen en de tekst "Jong, Oud en hoe het zich verhoudt". Wikky van Rijssel geeft een algemeen overzicht, Dr. E. Brongersma vertelt zijn Engelse belevenissen, Henk Prins vertelt over zijn ervaringen. Het is jammer dat in de kop van Brongersma's interview niet duidelijk is gemaakt wie met meelzakjes hebben gegooid bij het congres van PIE, nádat Brongersma weg was: Nationaal Front. Trouwens, dat plaatje van die jongetjes binnen het vooromslag is erg leuk. Kan Sekstant zoiets nou niet méér laten zien?

Ook in "EMANZIPATION, Zeitschrift Homosexueller Aktionsgruppen" nr. 1 '78 is het vraaggesprek over Engeland met Dr. Brongersma verschenen.

PLEIDOOI BRONGERSMA: GEEN "ONTUCHT"

Dr. E. Brongersma heeft het pleidooi, in 1975 voor de Hoge Raad gehouden in de zaak van Wil J., nu tot artikel omgewerkt, gepubliceerd in het maandblad 'Delikt en Delinkwent', jaargang 8 nr. 1 (januari 1978), blz.6-19.

Het artikel draagt als opschrift De betekenis van "ontucht" bij zedenmisdriven met kinderen. Het betoogt dat seksuele handelingen met kinderen, van welke leeftijd ook, mits ze beziel worden door tederheid, genegenheid of liefde, en als zodanig door het kind zijn ervaren, niet bestempeld kunnen worden als "ontucht" en dus niet onder het wettelijk verbod vallen.

De Hoge Raad heeft dit standpunt niet aanvaard. Toch is veel van het hier aangevoerde van betekenis voor pleiters in soortgelijke strafzaken, en er was voortdurend navraag naar de tekst van dit pleidooi. Vandaar de vermelding dat losse nummers van 'Delikt en Delinkwent' verkrijgbaar zijn voor f 9,- bij Libresso b.v., Postbus 23, Deventer.

(ingezonden mededeling)

Het bestuur van de Landelijke Werkgroep Pedofilie/werkgroep tot emancipatie van oudere-jongere relaties vraagt:

KANDIDATEN VOOR EEN COMMISSIE - FINANCIËLE CONTINUÏTEIT

De opdracht aan deze commissie luidt als volgt:

- het aanboren van financiële bronnen teneinde de continuïteit van de LWGP op lange termijn te waarborgen,
- het ontwerpen van een voorstel voor een beheersstructuur voor de aldus bijeengebrachte fondsen.

Achtergronden van de instelling van deze commissie zijn de uitbreiding van het aantal activiteiten van de LWGP en de sterke bezuinigingen waar de NVSH zich voor geplaatst ziet. De NVSH vormt tot op heden de enige bron van financiën voor de LWGP. Op haar begroting voor 1978 is reeds zozeer gesnoeid dat ze onvoldoende financiële armslag dreigt over te houden om haar bestaansrecht waar te maken.

Voor de vervulling van het lidmaatschap van deze commissie gaan onze gedachten uit naar personen die op de hoogte zijn van het bestaan van fondsen e.d. die mogelijk in aanmerking komen voor het ondersteunen van ons werk. Voorts denken wij aan iemand die voldoende juridische scholing heeft om de meest geschikte beheersstructuur voor de verstrekte middelen te ontwerpen.

In overleg met het bestuur zal de commissie haar werkzaamheden regelen en bepalen hoeveel tijd ze aan het voltooien van de opdracht zal besteden.

Gemaakte kosten worden vergoed.

Zij die zitting wensen te nemen in de commissie worden verzocht zich te melden bij het secretariaat van de LWGP, postbus 12024, Utrecht. Nadere inlichtingen zijn te verkrijgen bij de penningmeester, tel. 050-135859.

**Misschien hebt u
ook wel eens met de
gedachte gespeeld...**

MENSEN EN MENSJES.....

Het is niet zomaar niks om voor 'NIKS' een artikel te schrijven over hetgeen er gebeurd is en hetgeen er gebeuren gaat als het tenminste aan ons ligt.

Ik ben me er wel van bewust voor mensen te schrijven welke al veel langer met de problematiek rondom pedofilie omgaan dan ik.

Steeds als ik met deze mensen spreek voel ik me een broekie dat eigenlijk nog van niets weet.

Als ik de NIKSen, de congresbundel en de infomap doorlees zinkt direct alle moed in mijn schoenen en weet ik werkelijk niet wat ik aan al deze ervaring uit de praktijk en de theorie zou moeten toevoegen.

Een poosje terug riep ik nog heel hard:

"Alle pedofielen (ik heb een hekel aan dat woord maar waarom zullen we het niet gebruiken zolang dat nog noodzakelijk is ?) moeten de straat op, ze moeten gaan demonstreren voor hun vrijheid en de vrijheid van het kind, ze moeten zich massaal aangeven op verschillende plaatsen in ons land."

Nu weet ik wel beter, dat kan je en mag je niet verlangen van mensen die dan alles wat ze hebben op het spel zetten.

Dat ik zoiets dacht komt, naar ik aanneem, hoofdzakelijk voort uit mijn eigen ervarings- en belevingswereld zonder dat ik eigenlijk verder keek dan mijn neus lang was.

Nu ik dan een paar keer bij de Werkgroep Rotterdam ben geweest en nu er dan rondom de zaak van mijn vriend en mij een Commissie is ontstaan en ik van lieverlee wat meer begin te begrijpen van de problematiek kijk ik wel mooi uit om uitspraken als bovengenoemd nog te bezigen.

Niet dat ik niet zou willen.....Beste mensen, als het aan mij zou liggen zouden we inderdaad met z'n allen de straat op gaan.

Alleen, ik denk dat ik er achter ben dat ik dat niet van andere mensen kan verlangen als ze dat zelf niet willen en/of niet kunnen doen.

PUBLICITEIT.

Vanuit de publiciteit zal genoeg bekend zijn van de zaak van mijn vriend en mij t.w.; Toni Kraaijeveld en T'ai-mat Sarton.

Even in het kort wat er gebeurde.

Mijn vriend Toni kreeg van de Dordtse Kinderrechter Mevrouw Mr.J.M.C.Reinders-Cariot., zijn 12 jarige zoon niet toegewezen.

Reden hiervoor was onder andere dat hij met mij samenwoont en ik verleden jaar wegens ontucht veroordeeld ben.

De zoon van mijn vriend wil zelf bij zijn vader en bij mij zijn.

De formalistische uitspraak van de Kinderrechter was voor mijn vriend aanleiding om zijn functie als Wethouder van Dordrecht neer te leggen.

Voor ons beiden was het aanleiding om daarover openlijk in de publiciteit te treden. Niet omdat we zo moedig zijn, maar om onze onmacht kenbaar te maken en dat heeft niets met 'moedig zijn' of 'heldendom' te maken, dat is puur een zaak van uiterste wanhoop.

Door het aftreden van mijn vriend en onze publiciteit verklaarden verschillende organisaties en instellingen zich solidair c.q. betuigden hun adhesie.

Dit waren; De Cornhart Liga-, Landelijk Bestuur COC-, de Werkgroep Pedofilie Emancipatie Oudere Jongere Relaties NVSH-, de Rooie Flikkers Rotterdam-,

de VCH afs Dordrecht-, JAC Vlaardingen-, JAC Rotterdam-, Release Gouda-,

Adviesburo voor Jongeren en Ouderen Raymundus Rotterdam-, Stichting FIOM

en Den Haag, maar niet het minst de Stadiegroep Pedofilie België.

COMMISSIE "247".

Verschillende van de bovenstaande organisaties, en wij zeker niet in de laatste plaats, waren van mening dat de zaak van mijn vriend en mij als een soort 'speerpuntzaak' moest worden gebruikt.

De organisaties richtten daartoe op: de Commissie "247"

Een van de eerste daden van deze Commissie was het zenden van een brief aan alle leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal en wel aan hun privéadres; aan de Tweede Kamer als zodanig en aan de vaste kamercommissie van justitie.

DE BRIEF.

Mevrouw, Mijnheer

Uit de publiciteitsmedia hebt u waarschijnlijk kennisgenomen van de uitspraak van de Dordtse Kinderrechter in een voogdijzaak.

Deze uitspraak was de directe aanleiding voor het aftreden van de Dordtse Wethouder Kraaijeveld.

De kopieën van de des betreffende artikelen worden seperaat van dit schrijven aan de Tweede Kamer ter kennisname gezonden.

Kraaijeveld en zijn vriend Sarton voelen zich door een aantal overwegingen bij genoemde uitspraak gebezigd zeer gegriefd en onterecht behandeld.

Om hun protest in deze vorm te geven, kozen zij voor de publiciteit, met als doel de overwegingen van de Kinderrechter openlijk aan de kaak te stellen.

Een aantal organisaties en instellingen hebben zich met hun stellingname solidair verklaard c.q. hebben hun adhesie betuigd aan hun actie.

Een aantal van genoemde organisaties en instellingen hebben ter verdere ondersteuning en uitwerking van deze actie gevormd de: Commissie "247".

Zonder te willen treden in de casuïstiek van het geschil tussen de betreffende ouders, wil de commissie haar verontrusting en verontwaardiging uitspreken over die elementen van het vonnis welke als discriminerend dan wel als een voorbijgaan aan de beginselen van het Nederlands Recht kunnen worden aangemerkt.

Deze bezwaren richten zich met name tegen de volgende overwegingen uit het vonnis:

"Overwegende dat de vader samenwoont met een man, met wie hij een homofiele relatie heeft;

Overwegende dat naar het oordeel van de Kinderrechter een dergelijke relatie van een ouder op zich geen belemmering behoeft te vormen voor het toewijzen van een kind aan die ouder, wanneer hij of zij en zijn of haar nieuwe levenspartner over voldoende kwaliteiten, mogelijkheden en verantwoordelijkheidsbesef beschikken om de verzorging en de opvoeding van een kind op zich te nemen, het kind een duidelijke voorkeur blijkt te hebben voor die ouder boven de andere ouder en het kind daar ook bij voortdurende betere ontplooiingskansen heeft, waarbij dan mede in aanmerking dient genomen te worden, dat het kind in zo een situatie, gezien het feit, dat een dergelijke opvoedings situatie bepaald nog niet algemeen gebruikelijk wordt aanvaard, extra wordt belast."

en

"Overwegende dat de nieuwe levenspartner van de vader, al mag het waar wezen dat hij in staat is gemakkelijk een relatie op te bouwen met kinderen in de leeftijd van X, naar is gebleken, binnen de relatie met zulke kinderen met hen heeft verkeer op een wijze, welke niet alleen bij de wet, die niet steeds is aangepast aan de veranderde opvattingen in de maatschappij, doch naar het de Kinderrechter voorkomt, thans nog algemeen wordt afgekeurd."

In de eerste overweging wordt de principiële gelijkstelling van de opvoedingssituatie volkomen ontkracht door het aan de situatie van de homodiele partners stellen van een aantal eisen welke ten aanzien van de zgn. 'normale' gezinssituatie kennelijk niet behoeven te gelden. Deze handelwijze kan zeker als discriminerend worden aangemerkt.

In de tweede overweging wordt de nieuwe levenspartner van de vader ten

tweede male -als het ware preventief- veroordeeld voor een geval van pedofilie.

Los van de overweging of dergelijke veroordelingen binnen de huidige maatschappijopvattingen nog passen, wordt hier voorbijgegaan aan een van de grondbeginselen van het Nederlandse recht, dat iemand niet nogmaals kan worden veroordeeld op grond van een delict waarvoor hij zijn straf heeft ondergaan.

Overwegende dat met de duidelijke wens van het kind in deze situatie geen rekening is gehouden, zijn wij van mening dat zowel ten aanzien van Kraaijeveld en Sarton als ten aanzien van het kind door de genoemde uitspraak de fundamentele rechten en vrijheden van betrokkenen zijn aangetast c.q. het recht op vrije relatiekeuze van de vader door deze uitspraak in feite onmogelijk wordt gemaakt.

Op grond van het bovenstaande, en op grond van de overweging dat de huidige inzichten en ervaringen omtrent Pedofilie het alleszins rechtvaardigen de opvattingen daarover als thans nog in de wet vastgelegd te verlaten, vraagt de Commissie "247" dringend uw medewerking voor het totstandkomen van zodanige wetswijzigingen dat:

"De vrijheid van seksualiteit en het recht van vrije relatievorming voor een ieder -en dus ook voor het kind- is gewaarborgd."

(Afschaffing c.q. herzien van de artikelen 244 t/m 249 van het Wetboek van Strafrecht.)

Wij zouden het ten zeerste op prijs stellen uw persoonlijke reactie op ons schrijven c.q. van uw politieke stellingname in deze te mogen vernemen.

Hoogachtend, namens de "Commissie 247", C.Morra, Secretaris.

BRIEFKAARTAKTIE

Om aan de Leden van de Tweede Kamer aan te tonen dat de stellingname van de Commissie door vele Nederlanders gedeeld wordt heeft de Commissie een briefkaartactie opgezet.

Een briefkaart, zoals ook in NIKS is opgenomen, zal verschijnen in verschillende bladen.

Ook zullen voorgedrukte briefkaarten opgezonden worden aan organisaties en verenigingen met het verzoek dat de leden en medewerkers/sters de briefkaart opzenden en daarmee kracht bijzetten aan onze verlangens.

In deze gaat het er dan niet meer om of men nu wel of niet zgn. pedofiel is. Het gaat, zoals duidelijk vermeld, om de vrijheid van het kind en wie staat dat nu niet voor ?

NIKS MENSEN.

Uiteraard verzoeken wij ook alle NIKS lezers en lezeressen en hun vriendjes en vriendinnetjes om de briefkaart in te zenden.

Je kunt de briefkaart uitknippen en in een enveloppe doen, frankeren met vijftenvijftig cent postzegel en dan opzenden zoals het adres aangeeft. Niet vergeten de afzender te vermelden en een handtekening te plaatsen anders is de kaart niet geldig.

Ook kan je de tekst op een briefkaart overnemen.

Aan de werkgroepen zullen nog enige voorgedrukte kaarten worden gezonden, zodat je er daarvan een op kan sturen.

Nog beter voor onze zaak is het natuurlijk als je ook andere mensen motiveert en vraagt om een kaart in te vullen en op te zenden.

De zaak waar wij voor vechten is te belangrijk om het even uit te stellen om het dan maar verder te laten.

"Uitstel betekent vaak afstel."

Het gaat om het geluk van mensen en mensjes en dat kan je niet zomaar even vergeten.

Vul de kaart dus alsjeblieft meteen in en stuur hem op. Laten we ons met z'n allen sterk maken tegen (wat Gerard Zwerus zo treffend zegt in de Congres bundel):

"en wet die zogenaamd beschermt, maar.....die MENSEN EN MENSJES vernietigt tot in het diepst van hun bestaan...tot het diepste van hun MENS-ZIJN."

GELD.

Tja.....als ik dat woord hoor, of een gironummer op de T.V. zie ben ik dadelijk geneigd om de knop in te drukken.

En nu ben ik dan genoodzaakt om er zelf over te schrijven.

Wat de Commissie doet kost geld, dat zal iedereen duidelijk zijn.

Wij weten met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid dat de Hoge Raad (mijn vriend heeft hoger beroep aangetekend tegen het vonnis van de Dordtse Kinderrechter) zal beslissen dat het kind niet bij zijn vader en mij mag zijn.

Waarom we dan toch door gaan terwijl we eigenlijk zeker zijn (in je hart blijft altijd een kleine hoop bestaan) dat het toch niets wordt, is om de volgende redenen.

We willen een principezaak aan de orde stellen, een zaak die duidelijk maakt hoe er in Nederland met mensen en mensjes omgesprongen wordt.

Deze zaak is daarvoor uitermate geschikt en bevat er alle facetten voor.

Het gaat dan niet meer om ons, maar om alle MENSEN EN MENSJES.

De proceskosten worden door mijn vriend en mij gedragen. Echter, hierdoor zijn onze middelen zo goed als uitgeput en kunnen wij financieel gezien niet veel meer aan de commissie bijdragen.

Toch heeft die commissie geld nodig.

Geld voor brieven en porto, geld voor briefkaarten, geld voor folders, geld voor stickers en geld voor affiches.

We hebben zo'n f 3.000,- nodig

De commissieleden brachten uit eigen middelen f 810,- bij elkaar. De NVSH-Dordrecht heeft haar blad 'schutblad' aangeboden, wat dan tevens als een soort folder kan dienen.

De landelijke werkgroep heeft uit haar toch al kleine middelen f 100,- toegezegd (waarschijnlijk wordt dit nog meer).

Maar dan is het op en komen we dus geld tekort.

Ik haat het te vragen maar, nood breekt wet. Daarom ons verzoek aan o.a. de NIKS lezers en lezeressen die achter deze zaak staan.

Als honderd mensen ons f 10,- sturen (het mag natuurlijk ook meer of minder zijn, maar we gaan even van dit bedrag uit.) dan hebben we er f 1.000,- bij.

Nog niet genoeg maar wel een vervolg op wat we nu hebben.

Duizend gulden om actie te voeren voor MENSEN EN MENSJES.

Gironummer: 47.29.75

t.n.v.: F.W.Kraaijeveld.
Wolwevershaven 41
Dordrecht.

Onder vermelding: "Commissie 247"

Rekening en verantwoording van de ingekomen en uitgegeven gelden zal, als wij daarvoor de redactieruimte krijgen, in NIKS worden opgenomen.

T'ai-mat Sarton.

Secretariaat : Voorstraat 422
Dordrecht

Correspondentie : Postbus 506
3300 AM Dordrecht

Telefoon : 078-34911

BRIEFKAART

Aan,
de Leden van de Tweede Kamer
der Staten Generaal.

Binnenhof 1 A

2513 AA 's-Gravenhage

datum poststempel

Dames en Heren,

Ondergetekende vraagt dringend uw medewerking voor het tot stand komen van zodanige wetswijzigingen dat:

"De vrijheid van seksualiteit en het recht van vrije relatievorming voor een ieder -en dus ook voor het kind- is gewaarborgd."

(Afschaffing c.q. herzien van de artikelen 244 t/m 249 van het Wetboek van Strafrecht.)

Opdat:

De fundamentele mensenrechten niet worden aangetast zoals dat wel gebeurde in Dordrecht bij ex-wethouder Toni Kraaijeveld en zijn vriend T'ai-mat Sarton.

Handtekening.

NIEUWS UIT HET BUITENLAND
door Dr. F. Bernard

The law changes, On the 10th of March the sex law was changed in Sweden. From the first of April this year there is no legal discrimination of homosexuality any more. Anyone who is 15 or older has the right to have homo- or heterosexual relations freely. The new bill was accepted by parliament with 210 votes for and 37 against (98 were absent and 4 did not vote). ') Dit bericht lezen wij in de engelse bijlage van het zweedse maandblad 'Revolt mot sexuella fördomar', nummer 4/1978, achtste jaargang. De zweedse adviescommissie zedelijkheidswetgeving had een leeftijds-grens van 14 jaar voorgesteld, het is dus 15 jaar geworden, ook voor homofiele kontakten (zie hiervoor ook mijn artikel 'Kindersexualiteit, pedofilie en strafrecht, een vergelijking tussen landen' in N.I.K.S. nr. 6/1977).

De werkgroep pedofilie te Krefeld (B.R. Duitsland) hield op 8 en 9 april j.l. een 'bundesweites Treffen'. Er waren ook drie vertegenwoordigers aanwezig van de groep die zich 'Indianen' noemt. Laatstgenoemde groep, een soort commune, had overigens ook een bijeenkomst van 5 tot 9 april in Nürnberg. Ik hoop hierover in een volgend nummer een kort verslag te geven.

Van Dr. jur. Harald Körner verscheen in de serie 'Beiträge zur Sexualforschung', Organ der Deutschen Gesellschaft für Sexualforschung ('Bijdragen aan sexologisch onderzoek', orgaan van het Duitse Genootschap voor Sexologisch onderzoek), een boek met de titel Sexualkriminalität im Alter (Ferdinand Enke Verlag, Stuttgart 1977. Dit boek is te verkrijgen bij de Universitaire Boekhandel Nederland, 's Landswerf 20-21 in Rotterdam, telefoon 010-143209 (prijs f 60,25)).

Het boek gaat over verhoudingen en kontakten tussen kinderen en mannen boven de 55 jaar.

') De wet verandert. Op 10 maart werd de zedelijkheidswetgeving in Zweden veranderd. Vanaf 1 april dit jaar discrimineert de wet homoseksualiteit niet langer. Iedereen van 15 jaar of ouder heeft het recht er vrijelijk homo- of heteroseksuele relaties op na te houden. De nieuwe wet werd door het parlement met 210 stemmen voor en 37 tegen aangenomen (98 waren afwezig en 4 onthielden zich van stemming).

In het volgende nummer: het jaarverslag 1977 van de Landelijke Werkgroep Pedofilie / Werkgroep tot emancipatie van oudere-jongere relaties.